

«Ningú et regalarà res per ser un nen de la guerra d'Ucraïna»

Dues famílies de Terrassa, que han acollit dos adolescents refugiats, expliquen les dificultats d'una adaptació complexa entre els que no han tornat al seu país

El jove d'acollida fent una de les seves aficions, tocar la guitarra | Cedida

El curs escolar d'enguany va arrencar el 5 de setembre per als estudiants d'educació infantil, primària i secundària de Terrassa, **més de 30.000 alumnes** van reaparèixer o estrenar-se en una aula. I entre aquests, **una dotzena són refugiats d'Ucraïna**, segons les dades de l'Oficina Municipal d'Escolarització (OME).

Una **xifra molt inferior** a la que tenien respecte el **curs 2021-2022, que era de 81**, i que s'explicaria pel **retorn al país**, després de la sobtada sortida entre febrer i març. De fet, el president de l'ONG Terrassa Ajuda els Nens d'Ucraïna (TANU), Josep Muñoz, ho confirma: "**Vam portar 92 nens i 30 han marxat**", ja sigui per fer el camí de tornada o pel fet que "les famílies s'han instal·lat en altres països d'Europa i volen estar tots junts".

Des de TANU sostenen que en l'escolarització per aquest curs "**no hi ha hagut grans problemes**", a diferència de l'anterior que "tot va ser més precipitat, i malgrat que des de Terrassa es van facilitar les matriculacions, ens vam trobar amb entrebancs", recorda Muñoz. S'ha passat de la provisionalitat a una situació més o menys estable, a l'espera de notícies que arribin d'Ucraïna i que quan els refugiats siguin **majors d'edat els cridin (o no) a files**.

Muñoz subratlla que molts dels escolaritzats han hagut de **repetir curs** o, fins i tot, en alguns

casos fan estudis catalans i ucraïnesos -de forma virtual-. "La finalitat és que **no perdin el seu idioma matern**", precisa.

[noticiadiari]2/239297[/noticiadiari]

Precisament, parlar català i castellà ha estat una barrera, però "s'han adaptat fantàsticament" perquè, entre d'altres, la canalla ja havia vingut en altres períodes com per Nadal o als estius. Tot i això, admet que "no ha estat senzill", ja que la fugida de casa seva ve motivada per una guerra.

"Mai s'havia plantejat que podria tenir futur en els estudis"

La **Dèbora Sales** i l'**Iban Gil**, una parella de Terrassa amb dues criatures -17 i 2 anys-, acullen a casa un refugiado adolescent. Sales destaca el canvi experimentat "i la motivació" d'en Daniel, el nom amb el qual l'han batejat a la família, de cara al curs actual.

"**Va arribar destrossat** el passat 9 de març", rememora i, a més, va haver de repetir, en una mena aula d'acollida. Sortosament "s'ha pogut convalidar el que va estudiar a Nikopol" i ara **enceta el batxillerat científic i tecnològic**. I a l'escola els han dit que "pot tenir futur, si vol pot arribar a la universitat". I això "**mai s'ho hauria plantejat vivint a Ucraïna**", on viu en una família amb recursos escassos.

En Daniel jugant a futbol a Terrassa. Foto: Cedida

Tot i això, a la seva nova llar li han advertit: "**Ningú et regalarà res per ser un nen de la guerra**". I ell n'és conscient, malgrat que sap l'idioma és una gran trava. "A casa li parlem en català", relata, "poc a poc se'n sortirà". A més, "pregunta molt" i "és un adolescent molt madur i responsable, i molt disciplinat".

Un altre dels factors que ha ajudat a **l'adaptació ha estat el futbol**, "li agrada i és bo" i l'esport és un llenguatge universal. De fet, recorda Sales, que quan li van dir que viuria "a la ciutat d'on és el Xavi [entrenador del Barça] se li va il·luminar la cara".

4t ESO per tercer cop

A **casa de Jan Gómez** també hi tenen un nou resident des del passat mes de març, amb la diferència que ja coneixia la família d'acollida, "perquè des de 2015 ha vingut estius i hiverns", indica el mateix Gómez. I això ha facilitat que l'idioma no sigui un impediment.

El jove d'acollida fent una de les seves aficions, tocar la guitarra Foto: Cedida

Ara té 16 anys i l'esclat del conflicte farà que "sigui **la tercera vegada que fa 4t d'ESO**", el cicle que estudiava a Ucraïna. Quan va arribar a Catalunya es va decidir que repetís. "Va arribar molt tocat però **aquests moments està molt motivat**", expressa.

Tanmateix, no ha estat fàcil, "ha costat", reconeix Gómez. Fins i tot han hagut de dur-lo a un **psicòleg**, malgrat que "ningú ens ha ofert aquesta possibilitat", lamenta. A la pena de la guerra cal sumar-hi, precisa, que és orfe i l'avi és el seu tutor. Però celebra que s'hagi passat pàgina, "**està molt sociable i ja té amics**. Igual que a casa de la Dèbora i l'Iban estan "encantats", perquè és "molt madur".

El president de TANU, l'ONG, que ha **escolaritzat una seixantena de menors**, posa l'accent en "**l'oportunitat**" que pot suposar per aquests refugiats l'arribada a Catalunya, malgrat que la causa sigui una guerra. Molts d'ells són nens orfes o de famílies amb dificultats econòmiques,

